

Tab for Statskassen; men det forekommer mig ikke, at dette Tab kan blive saa meget stort, idet det jo er klart, at man nu saavidt muligt søger at blive fri for at have Noget med Skiftevæsenet at gjøre paa Grund af den umaadelig høie Afgift. Jeg har selv været i et Tilfælde, hvori der kunde være al Anledning til at fordre Skifterettens Mellemkomst, men da det beregnedes, at man derved vilde komme til at betale 5—600 Rd., har man søgt at blive enig. Man kan altsaa sige, at der vil blive langt flere Boer at behandle, naar Afgiften bliver nedsat til, hvad rimeligt er, og dette vil bidrage til, at Indtægten for Statskassen ikke vil blive saa betydeligt mindre, som fra flere Sider menes. Med Hensyn til Stillingen for de Embedsmænd, der endnu ikke ere satte paa fast Gage, har den høitærede Regjering i et Lovforslag, som er forelagt Rigsdagen, viist os en Vej, hvorpaa der kunde slaaes ind, idet der er sagt, at hvis nogen Embedsmand mister over $\frac{1}{10}$ af sin Indtægt, kan han fordre Embedet sat paa fast Gage. I alt Fald forekommer det mig, at man, selv om Statskassen ikke kunde taale det Tab, som en Omordning af Sportelvæsenet vilde medføre, og selv om denne Indtægt skulde opkræves paa anden Maade, dog af Billighedshensyn snarest mulig maa komme til en Omordning af dette Forhold. Allerede i den 13de Session i 1861 har den daværende høitærede Justitsminister erkjendt, at Sportelreglementet indeholder mange Bestemmelser, der medføre store Ubilligheder. Dette er allerede endeel Aar siden, men vi ere ikke komne en Omordning nærmere, uagtet det aarlig er Mange, som maae sukke under de trykkende Byrder, Sportelvæsenet medfører. Ja, det forekommer mig, at vi snarere ere gaaede et Skridt tilbage, thi i forrige Samling har den høitagtede Justitsminister paa en Forespørgsel fra Finantsministeren deroom erklæret, at han ikke ansaae det for paatrængende nødvendigt at foretage en Forandring i Sportellovgivningen, og det er nærmest derfor, at jeg i Forening med endeel andre Medlemmer har tilladt mig med det høie Things Samtykke at stille en Forespørgsel til den høitagtede Justitsminister, saalydende: „After den høitærede Justitsminister i en nær Fremtid at gjøre

Skridt til en Omordning af Retsportelvæsenet?”

Justitsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Forespørger ved Motiveringen af sin Forespørgsel selv stærkt har fremhævet, at den Omordning, som hans Forespørgsel omhandler, egentlig nærmest vil faae en stærk finantsiel Betydning. Det er af Hensyn hertil, at man isjor har erklæret — jeg mindes, at det var en Forespørgsel fra Finantsudvalget, der gav Anledning til, at Finantsministeriet tilskrev Justitsministeriet faagaaende denne Sag — at man ikke ansaae en saadan Omordning for paatrængende nødvendig, og den samme Ansættelse maa jeg være som Justitsminister. Jeg troer ikke, at der af Hensyn til de Forhold, Justitsministeren nærmest har at varetage, kan siges, at der er paatrængende Nødvendighed for en saadan Omordning, men derfor kan jeg meget godt give den ærede Forespørger Ret i, at man kan ønske en Omordning i den Stump af Skattelovgivningen, som indeholdes i Sportelreglementet. Jeg troer imidlertid ikke, at Tidspunktet til at foretage denne Omordning nu er kommet, idet jeg fremdeles maa ansee det for rigtigst, at Retsbetjentenes Ansættelse paa fast Gage først maa være bleven virkeliggjort i et større Omfang, end hidtil er steet. Naar jeg stiller mig paa den ærede Forespørgers Standpunkt, maa jeg beklage, at der fra Rigsdagens Side er gjort Vansteligghed ved at sætte Retsbetjente, som søgte derom, paa fast Gage, uagtet de bleve i deres Embeder; thi jeg føler mig overbeviist om, at hvis dette ikke havde været Tilfældet, turde endnu flere Justitsembedsmænd have været satte paa fast Gage. I ethvert Tilfælde er det klart, at man, naar man skulde foretage en gjen-nemgribende Omordning af Sportelvæsenet, vilde komme til i en temmelig søkelig Grad at berøre de Indtægter, som de sportulerede Embedsmænd have, ja i en saadan Grad, at jeg holder mig overbeviist om, at det vilde ansæes for absolut billigt, at disse Embedsmænd fik en Erstatning for det Tab, de lode i Indtægter, saaledes at det ogsaa fra denne Side vilde blive bebyr-dende for Statskassen, medens det ganske vist vilde have sine Vansteliggheder at komme til en